

ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ
ΟΜΗΡΟΥ 3Α
Τ.Κ. 45324
ΤΗΛ. 37662

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

Η χαράδρα του Αχέροντα και η πύλη του Αδη

Εχουν περάσει 80 χρόνια από την απελευθέρωση της Ηπείρου από τον τουρκικό ζυγό και ολοκληρώη η περιφέρεια της Λάκκας Σουλίου εξακολουθεί να είναι η περισσότερο δεινοπαθήσασα και εγκαταλελειμμένη από όλες τις άλλες περιφέρειες της Ηπείρου, ενώ θα άξιζαν καλύτερης τύχης και ιδιαίτερας προσοχής οι κάτοικοί της.

Η ιδιαιτερότητα αυτή έπρεπε να επιδειχθεί από το κράτος δια πολλούς και διάφορους λόγους. Οχι μόνον για το πενιχρό και άγονο έδαφος των κατοίκων της, οι οποίοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν, αλλά και για λόγους εθνικούς και ιστορικούς, αφού οι κάτοικοι της περιφέρειας αυτής (Ανω και Κάτω Λάκκα Σούλι και Λακκοπούλα) υπέστησαν τα πάνδεινα σε αίμα, θυσίες

και καταστροφές από της εποχής του Αλή Πασά και μέχρι το 1945 για την εθνική τους δράση, τους απελευθερωτικούς αγώνες της πατρίδος και για το εθνικό τους φρόνημα.

Στόχος όμως και ιδέα της

τουριστική ανάδειξιν της παραπάνω περιφέρειας.

Πρόκειται για την χαράδρα του από της Ομηρικής Εποχής ποταμού Αχέροντος, η οποία σχηματίζεται με το αντάμωμα των Σουλωτικών βουνών εις τα όρια των

περί τα 1000 μέτρα, τα νερά του ποταμού από την πύλην του Αδη, από όπου κατά την μυθολογίαν περνούσαν αι ψυχαί των νεκρών δια να φθάσουν εις την Αχερουσίαν λίμνην, όπου το Βασί-

οποία με τας υλακάς των δονούν και αντιλαλούν την άγριαν φύσιν.

Με τας βροχάς από τα όμβρια ύδατα των βουνών του Ολύτσικα, Μπαλιανέζι και Σουλίου τα ύδατα του ποταμού αυξάνονται και υψούνται εις τας στενωπούς της ροής των εις πολλά μέτρα, το δε βούισμα και το θέαμα από τους καταρράκτες είναι ανώτερο του Νιαγάρα της Αμερικής.

Και όμως η χαράδρα αυτή με το αρχαιολογικό και το τουριστικό της ενδιαφέρον είναι άγνωστη και απλησίαστη, όχι μόνον εις τους ξένους, αλλά και εις το σύνολον των Ελλήνων.

Η χαράδρα του Βίκου που άρχισε να προκαλεί το τουριστικό ενδιαφέρον ωχρία εις αγριότητα και θέαμα με την φύσιν, το περιβάλλον και τους συνεχείς καταρράκτες της χαράδρας του Αχέροντα.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη η Συνέχεια στην 5η σελίδα

Του τακτικού μας συνεργάτη
Δικηγόρου κ. Χαρίλαου Τσόγκα

παρούσης γραφής μου δεν είναι να επικρίνω κανένα για να αυτοπροβληθώ από λόγους κομματικής υστεροβουλίας, αλλά να προβάλω ένα, νομίζω, αρκετού ενδιαφέροντος θέμα, το οποίον εάν πραγματωθεί θα προκαλέσει όχι μόνον το πανελλήνιον, αλλά και το παγκόσμιον ιστορικών και τουριστικών ενδιαφέρον, άμεσα συνδεδεμένον με την οικονομικήν

τριών Νομών Ιωαννίνων, Πρεβέζης και Θεσπρωτίας και που αρχίζει από την πύλη του Αδη εις τα όρια των κοινοτήτων Σερριζιανών Ιωαννίνων και Τρικαστρου Πρεβέζης και καταλήγει εις το χωρίον Γλυκύ Θεσπρωτίας, διαρρεομένη από τον ποταμόν Αχέροντα.

Το μήκος της χαράδρας θα πρέπει να είναι κατά την κρίσιν μου περί τα 7 - 8 χιλιόμετρα, το δε πλάτος της εις την μισογάγκειαν του ρου του ποταμού στενότητας. Το ποτάμι τέμνει τα δύο εκατέρωθεν βουνά, έχοντα ύψος

λειον του Πλούτωνος, μέχρι της Σκάλας Τζαβέλαινας σχηματίζουν συνεχείς καταρράκτες με δεξαμενές υποδοχής (οβί ραγκες), πίδακες και υδατολαξεύσεις βράχων εξαιρετικού κάλλους.

Η χαράδρα από την μισογάγκειαν και προς τα άνω ευρύνεται και είναι εκατέρωθεν δασώδης με παρθένα και πυκνά δένδρα, πρίνων, δρυός, αργιάδες, φελίκια, φράξους και από περιζήτητα φυτά και χόρτα πραγματικής ζούγκλας όπου διαπλώνεται διάφορα άγρια ζώα, τα

Οι δρόμοι και τα προβλήματά τους

Στα κακά του χάλια βρίσκεται ο επαρχιακός δρόμος από Χάνι Φτελιά μέχρι το τέρμα της Λάκκας.

Λακούδες μικρές και μεγάλες έχουν σχηματιστεί σε ολόκληρο σχεδόν το μήκος του δρόμου. Από τη μια πας να φυλαχτείς στην επόμενη πέφτεις, αποτέλεσμα αν δεν σπάσεις αμορτεσέρ σίγουρα θα σε "πιάσει" λάσπη.

Πέρα από το παραπάνω πρόβλημα, από τα σταθμά κιγκλιδώματα και γενικά τη σήμανση σε πολλά σημεία κυρίως σε στροφές πρέπει να κοπούν τα δένδρα για να ελευθερωθεί η ορατότητα.

Η αρμόδια ΔΕΚΕ ας λάβει σοβαρά το θέμα αυτό γιατί δεν απέχουμε πολύ από το να θρηνήσουμε και θύματα από τροχαία δυστυχήματα.

Με την ευκαιρία επιθυμούμε να τονίσουμε στην αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχίας Ιωαννίνων και να υπενθυμίσουμε το θέμα της διεύρυνσης της γέφυρας στους Γεωργάνους. Υπάρχει κύριε Νομάρχη κάποιο ποσό για διάθεση της εν λόγω γέφυρας, που κατόντησε σαν το γεφύρι της Αρτας; ΑΝΑΜΕΝΟΥΜΕ.

Το κάστρο του Παντοκράτορα

Αν από το μοναστήρι της Παναγίας του Τσοκεσίου, σηκώσει κανείς τα μάτια κατά την Ολύτσικα, θα ξεχωρίσει εύκολα ένα κομμάτι του βουνού να ξεπετιέται σαν μαστός αγάλματος αρχαίας θεάς. Δύο νεροσυρμές από τα πλαϊνά του ξεκρίζουν ολοκάθαρα το όμορφο τούτο τοπίο που φαντάζει φυσικό μπαλκονάκι.

Ο λόφος αυτός που είναι ντυμένος με κέδρα και πουρνάρια φέρει το όνομα "ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ".

Από την κορυφή του λόφου ξεκινάει προς τα Δυτικά ένα πανάρχαιο τείχος. Το

τείχος αυτό λείψανο αρχαίας ακρόπολης έχει πλάτος 2,80 μ. και μήκος γύρω στα 200 μ. Σε πολλά σημεία φαίνεται ισοδομικό και η κάθε μία του πέτρα έχει διαστάσεις διάφορες από 0,50Χ0,50 έως και 0,70Χ1,30. Στο τέρμα του προς Δ. κόβεται απότομα χωρίς να φαίνεται η γωνία που κάνει με την άλλη πλευρά. Πριν από το τέλος του είκοσι μέτρα περίπου διακρίνεται ευκρινώς η είσοδος, καθώς επίσης και η μια πλευρά εσωτερικού οικοδομήματος.

Στην κορυφή του λόφου δεσπόζει το εκκλησάκι του

"ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ". Νότια δε αυτού διακρίνονται τα χαλάσματα μικρού οικοδομήματος. Πρόκειται για τη "σκίτη του καλόγερου". Για να τελειώνουμε την περιγραφή του κάστρου, θα πρέπει να πούμε ότι αυτό παρουσιάζει δείγματα της ημικυκλικής μορφής του ανατολικά του λόφου. Πουθενά όμως δε φαίνονται σημεία σε όλη την υπόλοιπη έκταση Βόρεια ή Δυτικά. Μόνο χαμηλά στο σέλωμα που δημιουργείται από τη μεριά του βουνού και που είναι τώρα χέρσο χωράφι Συνέχεια στην 5η σελίδα

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ - ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Από το ανέκδοτο βιβλίο του Βαγγέλη Κολιάκη

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Η Κοίμηση Θεοτόκου Τσοκασίου είναι μεταβυζαντινός ναός που έχει εξωτερικές διαστάσεις 22,5 μ. μήκος 11 μ. πλ. Χωρίζεται στο Ιερό, τον κυρίως ναό και το νάρθηκα ή γυναικονίκη. Ο κυρίως ναός χωρίζεται κι αυτός σε τρία κλύτη (τρίκλυτος) με οχτώ πέτρινες σπονδυλωτές κολώνες που υποστηρίζουν ισόριθμους θόλους. Οι κολώνες αυτές ενώνονται με τόξα (φούρνικα) πέτρινα και δρένια δοκάρια. Στις τέσσερες μεσαίες κολώνες στηρίζεται ο τρούλος που εζέχει επιβλητικά της στέγης.

Το Ιερό χωρίζεται από τον κ. ναό με ξυλόγλυπτο τέμπλο από καρυδιά φέρει δε αξιοθαύμαστο σκάλισμα και έχει ομοιότητα με αυτόν του Αγίου Αθανασίου της Μητρόπολης των Ιωαννίνων. Τόσο η τεχνολογία όσο και η παράδοση μας διαβεβαιώνουν ότι έγινε από ταλιαδούρους Καλαριτινούς.

Υπάρχει ακόμη στο εσωτερικό του ναού σκαλιστός δεσποτικός θρόνος και άμβωνας. Επίσης ένα μικρό προσκυνητάρι φορητό. Όλα είναι από τους ίδιους τεχνίτες.

Τα παράθυρα είναι μικρές σχισμές που δίνουν την εντύπωση ότι είναι πο-

λεμίστες. Το δάπεδο είναι πλακοστρωμένο με κανονικές ισοεπίπεδες μαυρόπλακες. Γύρω - γύρω έχει στασίδια παμπάλαιας τεχνολογίας. Από το ύψος των στασιδίων και πάνω οι επιφάνειες καλύπτονται από σπάνιες τοιχογραφίες.

Εντύπωση κάνουν τα έκτυπα φωτοστέφανα και το πολυπρόσωπο των παραστάσεων. Τοιχογραφίες έχει και η ανατολική πλευρά του γυναικονίκη. Εδώ οι παραστάσεις είναι παρμένες από την καθημερινή ζωή όπως π.χ. ο μπακάλης που λειψοζυγιάζε, ο μιλωνάς, η μπαλάντα κ.λ.π.

Στο υπέρθυρο της εσωτερικής δυτικής πλευράς υπάρχει η επιγραφή που την καταχωρούμε ως έχει:

ΗΣΤΟΡΙΘΙ Ο ΘΙΟΣ
ΟΥΤΟΣ ΚΕ ΠΑΝΣΕΠΤΟΣ
ΝΑΟΣ ΤΙΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕ-
ΣΠΗΝΗΣ ΥΜΟΝ ΘΕΟΤΟ-
ΚΟΥ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΟΤΑΤΟΥ Υ-
ΜΟΝ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΤΙΣ
ΑΓΙΟΤΑΤΗΣ ΜΙΤΡΟΠΟΛΕ-
ΟΣ ΙΟΑΝΝΙΝΟΝ ΚΕ ΝΑΥ-
ΠΑΚΤΟΥ ΚΕ ΑΡΤΙΣ ΕΦΙ-
ΜΕΡΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΝ ΕΥΛΑ-
ΒΕΣΤΑΤΟΝ ΙΕΡΕΟΝ ΧΡΙ-
ΣΤΟΔΟΥΛΟΝ ΓΕΟΡΓΙΟΝ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΤΟΝ ΙΕΡΕΟΝ ΔΙΑ ΣΗΝ-
ΔΡΟΜΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΚΟΝΤΑΞΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΩ-

ΑΝΝΟΥ ΚΕ ΤΖΙΜΑ ΑΛΕΞΙ
ΚΕ ΙΕΒΡΙΣΚΟΜΕΝΗ ΕΝ ΤΙ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΑΥΤΙ ΠΑΝΟ
ΦΟΤΟΣ ΚΕ ΕΙΣΑΒΕΤ
ΜΟΝΑΧΙΣ ΚΕ ΕΚΤΙΣΘΙ ΕΚ
ΘΕΜΕΛΙΩΝ ΔΙΑ ΔΑΠΑΝΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΝΤΑΞΙ ΔΙΑ
ΧΙΡΟΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΙΕΡΕΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΙΟ-
ΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΙΩ. ΙΕΡΕΟΣ
ΚΕ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ ΕΠΙ-
ΕΤΟΥΣ ΑΩΙ (1810) ΣΕ-
ΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23.

Ο Παπακώστας και τα παιδιά του είναι γνωστοί αειγράφοι από το Λοζέ-
τοι (Ελληνικό) των Κατσα-
νοχωριών, που άφησαν
πολλά δείγματα της καλλι-
τεχνικής των δουλειών.

Από την επιγραφή πλη-
ροφоруόμαστε ότι η αει-
γράφιση έγινε από τον
Παναγιώτη Κονταξή και
το γιό του όταν επιτροπος
ήταν ο Αλέξης Τζίμας γεν-
νιόταρας της οικογένειας
των Τζίμα. Η οικογένε-
εια Κονταξή ήταν πλού-
σια και έπαιζε σπουδαίο
ρόλο στον τόπο. Ο τύραν-
νος Αλή Πασάς τους εξό-
ρισε στην Αλβανία όπως
και πάρα πολλές οικογένε-
ιες από τη Λάκκα, για
παράδειγμα, αναφέρουμε
την οικογένεια του Γιάννη
Τζίλλα γεννητόρα της
φάρας των Ρανταίων.

Στην ανατολική πλευρά
και πάνω από τον περίτε-
χο εξωτερικό τοίχο του
ιερού με εντοιχισμένα κε-
ραμίδια φαίνεται η χρονο-
λογία 1742. Η χρονολογία
αυτή μας φανερώνει την
αρχή της κτίσης γιατί στη
δυτική πλευρά υπάρχει
άλλη με τον ίδιο τρόπο
γραμμένη και που είναι
1743. Ευκρινώς φαίνονται
μόνο οι τρεις πρώτοι
αριθμοί γιατί το 3 είναι κα-
λυμένο με το εραπτόμενο
του τοίχου μεταγενέστε-
ρο κωδωνοστάσιο (1954).

Μπαίνοντας από τη δυ-
τική είσοδο στο γυναικείο
που είναι τρία σκαλιά υπε-
ρυψωμένο του κυρίου
ναού και στρωμένο με πο-
ταμίσιες πλάκες παρατη-
ρούμε κι εδώ δύο σειρές
κολώνες που ενώνονται
μεταξύ των με καμάρες
(φουρνικά) χωρίς να σχη-
ματίζουν θόλους. Στην

αριστερή μεριά κατάχαμα
και σύριζα του τοίχου
είναι το φοβερό κούτσου-
ρο και οι βαριές μπρά-
γκες, γι αυτά τα δύο μέσα
θεραπευτικά κατά της ψυχο-
πάθειας θα αφιερώσουμε
ιδιαίτερο κεφάλαιο.

Πριν την δυτική είσοδο
και αριστερά του καμπα-
ναριού υπάρχει εντοιχι-
σμένη μαρμαρόπλακα με
διαστάσεις 0,75 μ. μήκος
0,55 μ. πλ. που είναι τοπο-
θετημένη έτσι ώστε να
διαβάξεις από κάτω προς
τα επάνω την επιγραφή
που φέρει και που έχει
δύο μεγέθη γραμμάτων.

Ευκρινώς φαίνεται μόνο η
αρχή των δύο σειρών που
λέει: ΠΑΛΛΑΣ ΑΝΔΡΟΜΑ-
ΧΟΥ κ.λ.π. Πάνω στα μι-
κρότερα γράμματα οι μα-
στοί χάραξαν με κοπίδι
ακαλαίσθητα ημερομηνία
και χρονολογία της κτίσης
του ναού. Η πέτρα αυτή
παρουσιάζει αρχαιολογικό
ενδιαφέρον. Το πιθανότε-
ρο για την ύπαρξή της

εκεί είναι να βρέθηκε στην
περιοχή του Παντοκράτο-
ρα όπου είναι και Ελληνι-
στικό ή Δωδωναίο Ιερό
απ' ό,τι μέχρι σήμερα φαι-
νεται και να μεταφέρθηκε
μαζί με άλλες κατά την
ανοικοδόμηση για να κα-
λύψει μέρος του τοίχου ή
για να διασωθεί. Μάλλον
ισχυρότερη είναι η πρώτη
άποψη.

Ολόκληρη η νότια πλευ-
ρά καλύπτεται από το χα-
γιάτι που φέρει περιμετρι-
κά πεζούλι και χωρίζεται
σε δύο μέρη άνω και κάτω
εσωτερικά έχει από τρεις
κόγχες (ίσως για εικονο-
γραφίες ή για δεήσεις).
Από την έξω πλευρά το
χαγιάτι φέρει καμάρες
υποβασταζόμενες σε μι-
ρά κολωνάκια με κισ-
κράνα. Ενώνονται δε αυτοί
με ξυλοδόκαρα περασμέ-
να πάνω τους χωνευτά. Το
δάπεδο του χαγιατίου
είναι πλακόστρωτο όπως
αυτό του νάρθηκα. Τέλος

Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ
ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΛΟΓΗ;
Επισκεφθείτε το γραφείο μας

ΒΑΒΒΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΚΑΠΠΑ ΛΙΛΗ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Πυρρινέλλα 10 Ιωάννινα
Τηλ. 22553 - 21335

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Φιλολόγος παραδίδει ιδιαίτερα κατ'οίκον μαθήματα σε μαθητές Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου. Τηλ.: 27925.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ Φυσικομαθηματικός παραδίδει μαθήματα σε μαθητές Γυμνασίου, Λυκείου κατ'οίκον. Τηλ.: 36588.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στα Δερβιζιανά μονοκατοικία. Πληροφορίες στα τηλέφωνα 0654 - 31028 και 01 - 5611038.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ άδεια ρακοκάζανου με ή χωρίς τη συσκευή. Πληροφορίες στο τηλ. της εφημερίδας μας.

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ Μουσείο Αχλαδέας ζητάει ότι παλιό κι άχρηστο από την οικιακή, ποιμενική, αγροτική και πνευματική ζωή του Λακκιώτη για τον εμπλουτισμό του, π.χ. σκεύη, εργαλεία, ρούχα, έγγραφα, επιστολές κ.λ.π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ επιχείρηση ρεστοράντ οικογενειακού χαρακτήρα στο Κομπλέντ της Δυτικής Γερμανίας, κοντά στην Κολωνία. Πληροφορίες στο τηλ. 004926185286 και στην εφημερίδα μας.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ! ΕΛΛΗΝΕΣ;

Αφορμή για το σχολίο μου αυτό είναι μια σύντομη νεκρολογία για τον φιλέλληνα Αντρέα Μιραμπέλ, καθηγητή στη Σορβόνη και Διοικητή της Σχολής Ανατολικών Γλωσσών του Παρισιού, μαθητή του Ι. Ψυχάρη, που γεννήθηκε το 1900 και πέθανε στις 4 Ιουνίου 1970.

(Ημερ. Εστία έτος ΙΘ' τεύχος 219 - 220) 1970.
Γράφει γι' αυτόν ο κ. Roland Hibon: "Ο φιλελληνισμός έχει πένθος. Εχασε έναν από τους πιο μορφωμένους και σπουδαίους υπερασπιστές του... και παρακά-

τα: "Ελκρινής Δημοκράτης και πατριώτης πίστευε ότι μπορεί η κοινωνία να γίνει καλλίτερη από φρόνιμες μεταρρυθμίσεις, μα όχι από αναταραχή που ξυπνάει τα υλικά ένστικτα και ευνοεί τους αρριβίστες".

Στις παρατηρήσεις που του έκαναν οι χωριανοί και οι φίλοι του αυτός απαντούσε χαριτολογώντας: "Δεν είναι ανάγκη να δουλεύω με τα χέρια. Εγώ δουλεύω με το μυαλό...".

Θα ήταν μάλλον τον 1956. Χρονιά δύσκολη εκείνη για τους κατοίκους του χωριού. Η αναβροχιά είχε γονατίσει την παραγωγή, μόνο όσοι είχαν λίγα σπατά στον κήπο της Ολύμπιας αυτοί κάτι περίμεναν να σοδέψουν.

Σαν απ' τον ουρανό ήρθε εκείνο το χαρτί του υπουργείου Γεωργίας, όπου καλούσε τους αγρότες να στείλουν δείγματα της καλλιέργειάς τους στην Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης, για να διαγωνιστούν το ποιά θα βγει πρώτα.

Το μυαλό του Τσιτάκη δούλεψε. Δεν τολμά να κάνει σύγκριση και κριτική με τα πιστία, τα αισθήματα, τα οράματα αυτού του Μεγάλου Δημοκράτη και φιλέλληνα με μας τους σημερινούς Έλληνες. Νοιάζουμε έτσι; Πιστεύουμε στην Ελλάδα και τη Δημοκρατία; Κάνουμε ό,τι πρέπει να γίνει;

Ω δάσκαλοι, καθηγητές, πολιτικοί και προπαντός συνδικαλιστές" και κάθε είδους "προοδευτικοί" προδλημασιέτε και συνέδετε...

Με την ευκαιρία της Εθνικής μας εορτής της 28ης Οκτωβρίου 1940 ας κάνουμε μια αυτοκριτική. Εκτελούμε το χρέος μας προς την πατρίδα του χθες, του σήμερα και του αύριο.

Η Ελλάδα δεν πεθαίνει όσο την πολεμούν οι ξένοι. Όσο όμας την μαχαιρώνουμε εμείς οι λεγόμενοι "προοδευτικοί" Έλληνες... τότε θα μας λυπούνται και οι εχθροί μας και θα μας καταριούνται τα παιδιά μας και προπαντός οι φιλέλληνες.

Νίκος Αλεξίου

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ "ΚΑΡΣΕΛΛΑΣ"

Κάποτε έγραψα στην εφημερίδα σας πως ο αρχαίος τερσός σύλλογος των χωριών της Λάκκας Σουλίου είναι ο "Μορφωτικός Σύλλογος Τσεριτσάνων" που ιδρύθηκε το 1962.

Κάποιος άλλος έγραψε πως είναι ο Σύλλογος Λίπας που ιδρύθηκε πολύ αργότερα από τον προηγούμενο.

"Δεν τον τη άγνοια".

Ξεσκονίζοντας μια "καρσέλλα" τύπου βιβλιοθήκης στο σπίτι του μακαρίτη Γεωργίου Ευσταθίου στα Δερβιζιανά, βρήκα ένα δέμα, (τυλιγμένο με μπλε κόλλα του μέτρου και δεμένο με σπάγγο) που εξωτερικά μεν δεν έγραφε τίποτε, στο εσωτερικό όμως του δέματος έγραφε: "Αρχείο ταμείου συλλόγου αλληλοβοηθείας των κοινοτήτων Δερβιζιάνων - Γεωργάνων".

Ανοίγοντας το δέμα διειστώντας "εκ πρώτης όψεως" ότι υπήρχε σύλλογος αλληλοβοηθείας στην αρχή με-
ταξύ των δύο αναφερομένων χωριών ο οποίος εν τω
Συνέχεια στην 5η σελίδα

ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΟΥ ΤΣΙΤΑΚΗ

Ο Τσιτάκης (Χρήστος) Τζίμας ήταν από τη γνωστή οικογένεια των Τζίμα των Τσοκασίου. Είχε μάθει λίγα γράμματα στο χωριό του και στο σχολαρχείο του Τερόβου όπου οι "ΤΖΙΜΑΙΟΙ" είχαν μπατζαριό. Ήταν λιποδίατος κι ευφυέστατος καθώς κι ετοιμόλογος. Κοντά σ' αυτά είχε κι ένα ελάττωμα. Δεν αγαπούσε ιδιαίτερα τη δουλειά. Πότε σαν γραμματέας, πότε σαν πρόεδρος τα κουτσобоλεύε.

Στις παρατηρήσεις που του έκαναν οι χωριανοί και οι φίλοι του αυτός απαντούσε χαριτολογώντας: "Δεν είναι ανάγκη να δουλεύω με τα χέρια. Εγώ δουλεύω με το μυαλό...".

Θα ήταν μάλλον τον 1956. Χρονιά δύσκολη εκείνη για τους κατοίκους του χωριού. Η αναβροχιά είχε γονατίσει την παραγωγή, μόνο όσοι είχαν λίγα σπατά στον κήπο της Ολύμπιας αυτοί κάτι περίμεναν να σοδέψουν.

Σαν απ' τον ουρανό ήρθε εκείνο το χαρτί του υπουργείου Γεωργίας, όπου καλούσε τους αγρότες να στείλουν δείγματα της καλλιέργειάς τους στην Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης, για να διαγωνιστούν το ποιά θα βγει πρώτα.

Το μυαλό του Τσιτάκη δούλεψε

αστραπιαία. Θα έστελνε αυτός από το ασπρόσταρο της Ολύμπιας στην Εκθεση. Ποιάς ξέρει, ίσως να βγει πρώτο, σκέφτηκε. Ετσι κι έγινε. Έβαλε τη γυναίκα και τα παιδιά και διάλεξαν σπυρί - σπυρί το στάρι μέχρι δυό οκάδες. Το συσκεύασε κατά πως έλεγε η εντολή του υπουργείου και το έστειλε στον προορισμό του.

Πέρασαν καναδυό μήνες από τότε, οπότε έρχεται ένας φάκελος από τη διεύθυνση της Εκθέσης της Θεσσαλονίκης μαζί και μια επιταγή με τριακόσιες δραχμές. Γέμισε η τσέπη παράδες του Τσιτάκη. Οι χωριανοί διερωτούνταν πως τα κατάφερε, κι αυτός τους έδινε τη σοφιστική απάντηση: "Δουλεύει με το μυαλό ο Τσιτάκης".

Εκείνο το βραβείο για πολλά χρόνια στόλιζε την κούλια του θυμόσφου γέροντα, μέχρι που οι γερμανοί το ξεκρέμασαν από το κάρδο του και το πήραν μαζί τους θεωρώντας πως κάτι πολύ σπουδαίο είναι, μιας και παρόμοιο δεν είχαν δει.

Για τον Τσιτάκη Τζίμα μου διηγήθηκαν πολλά παράξενα και ωραία. Αποτέλεσε για το χωριό πηγή γνώσης και λαοφιλοσοφίας.

Πέθανε στα 75 του χρόνια, το 1956.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Την εκλεκτή μας πατριώτισσα ΜΑΙΡΗ Γ. ΠΑΠΑΝΟΥ γιατρό, που έδωσε υπόσχεση γάμου με τον επίσης γιατρό καρδιολόγο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟ Β. ΔΕΡΕΚΑ συγχαίρουμε θερμά κι ευχόμαστε ταχεία την στέψιν.

Η σύνταξη της "ΦΩΝΗΣ" ΓΑΜΟΙ

Την τελευταία Κυριακή του μήνα παντρεύτηκε στην Αθήνα ο Αλέξανδρος Νικ. Ζήκας αστυνομικός από την Αχλαδέα, την Ελένη Αν. Ρούκου από τα Δερβιζιανά.

Η "Φ" εύχεται βίον αγαθόσπαρτον.

Τη μοναχοκόρη του Φωτεινή, καθηγήτρια Φιλολόγου, πάντρεψε στα Γιάννινα ο αγαπητός μας πατριώτης Δημήτριος ΒΑΒΒΑΣ. Ο τυχερός γαμπρός Γιάννης Ανδρ. ΔΡΟΣΟΣ υποσχέθηκε ενώπιον Θεού και ανθρώπων να κάνει τη Φωτεινούλα μας ευτυχισμένη.

Θερμές ευχές και από τη "Φ" για ένα ανέφελο μέλλον.

ΓΙΑΤΡΟΙ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΙΟΥΤΗΣ

Ο μοναδικός Λακκιώτης γιατρός
Μικροβιολόγος
28ης Οκτωβρίου 31 τηλ. 32778

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ιατρός Παθολόγος
Πάντα στην υπηρεσία της ΥΓΕΙΑΣ σας.
Θεσπρωτικό τηλ. 0683 - 31601

ΣΤΡΑΤΗΣ ΝΙΚΟΣ

Ιατρός Παθολόγος
Χαρ. Τρικούπη 2
Ιωάννινα τηλ. 71108

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ιατρός Παθολόγος - Ρευματολόγος
Κατσίμητρου 2
Ιωάννινα τηλ. 25309

ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΣΗΣ

ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ
ΣΠΥΡΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ 49
ΤΗΛ. 25334

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Λαογραφικού Πολιτιστικού
Συλλόγου Αχλαδέας

Υπεύθυνος κατά νόμο:

Ζήκος Νικόλαος

ΔΕσποτάτου Ηπείρου 21 τηλ. 77125

Υπεύθυνοι σύνταξης:

Ευάγγελος Κολιάκης τηλ. 37662

Σπ. Μαρκόπουλος, τηλ. 28101

Τιμή συνδρομών 1000 δραχμές το χρόνο
Η εφημερίδα δέχεται τη συνεργασία όλων των καταγεγραμμένων από τη Λάκκα Σούλι. Δημοσιεύονται όλα εκτός πολιτικών θεμάτων και προσωπικών διενέξεων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ

* Η εφημερίδα εκτυπώνεται
στις εγκαταστάσεις της εφημερίδας
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ τηλ. 73988

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Συνέχεια από την 2η σελίδα
στη δυτική πλευρά υπάρχουν εντοιχισμένοι πορόλιθοι δεξιά κι αριστερά της εισόδου με έκτυπους σκαλισμένους σταυρούς.
Αξιοπρόσεκτος είναι ο υψηλός τρούλος με μικρές ραφιδωτές που χρησιμεύουν για παράθυρα, μεταξύ των οποίων είναι τοποθετημένα διακοσμητικά κεραμικά πλακάκια με ωραία ανεξίτηλα χρώματα που δυστυχώς τα περισσότερα είναι σπασμένα. Ασύδωτοι, αντίχριστοι τα έβραζαν στόχο πυροβολώ-ντας τα με τα τουφέκια. Στην κορυφή υπάρχει σιδερένιος σταυρός που στις τρεις άκρες του έχει ισάριθμα περιστέρια.

ΑΛΛΑ ΚΤΙΡΙΑ

Δέκα μέτρα ανατολικά είναι το νεκροταφείο που είναι το οστεοφυλάκιο (Κοιμητήριο). Είναι πολύ νεώτερο οικοδόμημα και έχει υπόγειο με καταπακτί και ισόγειο όπου φυλάσσονται τα οστά των νεκρών.

Βορεινά του Ι. ναού είναι το νεκροταφείο που φθάνει δύο μέτρα πριν απ' αυτόν και χωρίζεται με ενάμισο μέτρο τοίχο. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται δίοδος που επιτρέπει την περιφορά της Κοίμησης. Μέσα στο νεκροταφείο υπάρχουν ακόμη μνημεία καλογήρων με τεράστιους σταυρούς σκαλισμένους σε πορόλιθο. Ακόμη υπάρχει και το μνήμα του Αλ. Τζίμα. Βόρεια του νεκροταφείου υπάρχει μονόροφο κτίριο που χρησίμευε για κελιά των μοναχών τα δε υπόγεια για αποθήκες. Πολλά κτίρια υπήρχαν κάτω από τα σημερινά κελιά μόνο που σήμερα φαίνονται μόνο τα θεμέλια των. Παραδίπλα από τα κελιά ήταν τα μαγειρεία. Πάνω από τη μάντρα του νεκροταφείου υπάρχει μια

δεξαμενή χτιστή με πέτρα και επιχρισμένη με ασβεστοκονίαμα και κόλα από αυγό και ασβέστη. Η δεξαμενή αυτή χρησίμευε μάλλον για τη συγκέντρωση του γάλακτος των αιγοπροβάτων που κατά την παράδοση μεταφέρονταν από τον Παντοκράτορα τη μέση της πλαγιάς της Ολύμπιας μέχρι εδώ με πήλινα λούκια, μερικά από αυτά βρέθηκαν στο μεσοδιάστημα της διαδρομής.

Προς την κορυφή του χώρου που έχει διαμορφωθεί για το πανηγύρι του Δεκαπενταύγουστου υπάρχει το πηγάδι απαραίτητο για πόσιμο νερό και για τη λάτρα των μαγειρείων και της στάνης. Ο ναός, το κοιμητήριο και το νεκροταφείο είναι περιμαρτωμένα με ψηλό τοίχο που έχει δύο εισόδους. Συνέχεια από το νεκροταφείο ο μονόδρομος συνεχίζεται και χάνεται στην πυκνή λογαριά για να ξαναφανεί τρακώσια μέτρα νοτιοανατολικά, εκεί που είναι το εκκλησάκι που προαναφέραμε της Παναγίας Λαμπροβίτσας.

Εξω από την κυρία είσοδο του περιβόλου υπήρχε μια εξέδρα, ήταν ένα υπεριοψωμένο στρόγγυλο αλώνι και χρησίμευε για διάφορες τελετές όπως το "Χριστός Ανέστη" και ο "Αγιασμός των Υδάτων" τα Φώτα. Το ιδιόμορφο αυτό κτίσμα σήμερα δεν υπάρχει. Τέλος απέναντι από τα κελιά υπάρχει ένα νεόδμητο κτίριο που λειτουργεί σαν κλικείο. Είναι έργο του Λαογραφικού Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού μας.

Με αυτή τη σύντομη και χωρίς πολλά σχόλια περιγραφή των χώρων του μοναστηριού πιστεύουμε ότι δώσαμε μια, όσο γινόταν, κατατοπιστική εικόνα στους αναγνώστες μας.

ΟΥΖΕΡΙ "ΑΛΛΑΧ"
ΝΙΚΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ

Σπύρου Λάμπρου 78 Ιωάννινα

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Μιά απάντηση από τον πρώην Πρόεδρο του Συλλόγου Δερβιζανιωτών

Κύριοι
Σχετικά με τα δημοσιεύματα, που αφορούν τον Σύλλογο των Απανταχού Δερβιζανιωτών Λάκκας Σουλίου, στα δύο τελευταία φύλλα της εφημερίδας σας και για σωστά και έγκυρη ενημέρωση των αναγνωστών σας, σας πληροφορώ τα εξής:

Οι εκλογές του Συλλόγου μας έγιναν με καθυστέρηση 1 μηνός δηλαδή 2 χρόνια και 1 μήνα (κανονικά 2 χρόνια) λόγω των εορτών του Πάσχα και των εγκαινίων του Μουσείου μας. Ούτε παρατίθεται κανείς λουπόν ούτε ανεξήγητοι λόγοι υπάρχουν. Θέλω να πιστεύω ότι όλα γράφονται τα γράφω από κακή πληροφόρηση και όχι για άλλους λόγους.

Όσο για τις επιστολές των δύο κυριών που αναφέρονται στο ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΑΤΣΗ!!!! αλήθεια από που το βγάλατε το όνομα αυτό; Σας λέω τα εξής: Η ιστορία και το έργο του καθ' ενός μας είναι εκείνα που καταγράφονται κρίνονται και αναγνωρίζονται ή απορρίπτονται από τον κόσμο.

Δεν χρειάζονται αυτόκλητους υποστηρικτές και πολύ περισσότερο με ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ. Είχαν χρόνια πολλά μπροστά τους (γιατί όχι και σήμερα) να τιμήσουν τους ανθρώπους που ζήσανε μαζί και που κατά την γνώμη τους πρόσφεραν στην κοινωνία. Εγώ σαν νεώτερος τους κατηγορώ για σοβαρή παράλειψη της υποχρέωσης αυτής.

Και αντί να πουν ένα μπράβο στα παιδιά που τιμούν (αλήθεια πόσο λείπει από την ζωή μας αυτή η λέξη στην ουσία της) τον Δάσκαλό τους, κάθονται και αραιδιάζουν (δεν θέλω να χαρακτηρίσω τα κείμενά τους, τα κρίνουν και τα κατακρίνουν οι αναγνώστες σας) όλα αυτά που και εσείς τα δημοσιεύετε. Ο τόπος μας και πολύ περισσότερο η περιοχή μας η ΛΑΚΚΑ ΣΟΥΛΙ χρειάζο-

νται δημιουργικό έργο από ΟΛΟΥΣ και δημιουργικές προτάσεις για ΑΝΑΠΤΥΞΗ και ΖΩΝΤΑΝΕΜΑ.

Είμαστε οι τελευταίοι και προσωπικά εγώ που θα στερούσα την πρέπουσα τιμή σε ανθρώπους που πρόσφεραν και προσφέρουν στην περιοχή μας.

Εμείς τιμήσαμε έναν άνθρωπο που μας χαλάρωσε με μάθηση, τρόπους και εμπειρία και αισθανόμαστε γι' αυτά μας την ενέργεια ΑΓΑΠΙΣΗ και ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ. Και βεβαίως δεν τελειώσαμε.

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΕΡΒΙΖΙΑΝΩΝ στην μνήμη του Δασκάλου μας ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΑΤΣΗ το πραγματικό όνομα του Μουσείου μας (ας το μάθουν τελικά) είναι μόνο η αρχή.

Τα παιδιά μας αύριο ως κάνουν τις δικές τους επιλογές.

Για το χθεσ δεν είμαστε υπεύθυνοι εμείς, ως απολογηθούν άλλοι, και φυσικά οι γράφοντες τις επιστολές.

Τελειώνοντας με αυτό το θέμα και οποσδήποτε δεν θα επανέλθω, διότι δεν προσφέρει τίποτα, καλώ

ΟΛΟΥΣ με τις μικρές δυνατότητες να προσφέρουμε ΜΑΖΙ ΕΡΓΟ στην πολύτιμη περιοχή μας, να τιμήσουμε ΜΑΖΙ τις ΑΞΙΕΣ της περιοχής μας και να γίνουμε παράδειγμα προς μίμηση για τα παιδιά μας και όχι παράδειγμα προς αποφυγή.

Ο Σύλλογος Δερβιζανιωτών του οποίου είχα την τιμή να είμαι Πρόεδρος για αρκετά χρόνια, τα μέλη του Δ.Σ. απερχόμενα και τωρινά, οι συγχωριανοί μας και γενικά οι συμπατριώτες μας ζενιτεμένοι είχαν και έχουν την θέληση να συμβάλω στον αγώνα αυτόν.

Με πατριωτικούς χειρισμούς Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Αχιλλέας Ε. Βάβας
π. Πρόεδρος Συλλόγου των Απανταχού Δερβιζανιωτών
Γ. Γραμματέας ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΗΠΕΙΡ. ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ - ΕΤΟΙΜΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΒΑΡΙΑΔΕΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΗΛ. 0654 - 91402

ΤΑΒΕΡΝΑ Η ΣΤΑΜΝΑ

Κ. ΔΗΜΑΚΗΣ - Κ. ΖΗΚΟΣ

Μετά το αεροδρόμιο

Τηλ. 61858

ΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΝΟΞΕΙΩΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

Γ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 52

ΤΗΛ. 23154

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

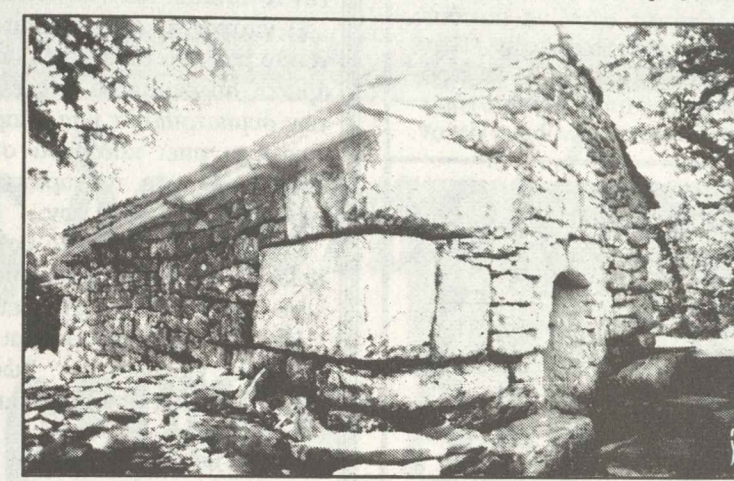
Το κάστρο του Παντοκράτορα

Συνέχεια από την 1η σελίδα
...από τον κάτοικο της περιοχής που αν δεν είναι ριζι-...
...από τον κάτοικο της περιοχής που αν δεν είναι ριζι-...
...από τον κάτοικο της περιοχής που αν δεν είναι ριζι-...

λο με πολύ λίγα στοιχεία.
Απ' όσα ακούσαμε από τους κατοίκους της γύρω περιοχής καταχωρούμε τα παρακάτω:

Κάποτε ήταν εδώ στη Λάκκα Σούλι μια μεγάλη

Ξεκίνησε ο τόπος, βούλιαξε κι έτσι απόμειναν τα δύο κομμάτια του τοίχου ένα στη Λίππα και τ' άλλο στον Παντοκράτορα.
Πέρασαν πολλά χρόνια πάεισε εκείνος ο κόσμος πά-

λίμνη η Αχερουσία. Στους γύρω τόπους κατοικούσαν άνθρωποι εξοιωνοί και δυνατοί. Εκπαισιν κάστρα και κατοικούσαν μέσα οι βασιλίδες τους και απ' όξω έμεναν οι υποτακτικοί. Από τον Παντοκράτορα μέχρι πέρα της Λίππα έφτανε το κάστρο.

είσε και η θρησκεία τους το κάστρο ερημάθηκε.
Κάποτε ήρθε και μόνιασε στα καλάρια του ένας καλόνερος. Έμασε λιθάρια κι έφτιακε ένα ασκαπαρί. Έτρωγε λάχανα και βελανίδια. Από παρεούλα απ' το λάκκο που είναι μια βρυσούλα έπαιρνε νερό. Είχε κι ένα κόνισμα φιάκει με την εικόνα του Παντοκράτορα. Σαράντα χρόνια ασκήτευε. Οι Νταραντούμδες τον πρόφτακαν εδώ.

Σαν πέρασε ο καλόνερος και οι Νταραντούμδες, που έχουν τη δική τους ιστορία, σκοτώθηκαν εξόν από έναν που άλλαξε και το παρόνομα από Νταραντούμης σε Πανούσης έβγαζαν τακτικά και άναβαν το κανηλάκι στο κόνισμα.

Στα 1874 ο Θανάσης Πανούσης από το συνοικισμό Πλακοβίτσα θέλησε να χτίσει εκεί όπου ήταν το εκκλήσια την εκκλησία του "Παντοκράτορα". Στον αυχένα του λόφου εκεί που βόλευε περισσότερο το πανάρχαιο κτιστρο, χρησιμοποιώντας τη μια γωνιά του για είσοδο έκτισε το μικρό εκκλήσια όπως είναι σήμερα χωρίς ασβέστη μόνο με πέτρες (ξερολιθιά).

Η ιστορία ο' αυτόν τον ερημικό και πανάρχαιο τόπο συνεχίζεται. Εκεί που κάποιοι "ιερείς" της Αρχαίας Ελληνικής Θρησκείας έκαιγαν φύλλα δάφνης τώρα μασχολάει το λιβάδι από το θυμιατήρι του παπά. Κάθε χρόνο της Αναλήψεως το παρεκκλήσι γιορτάζει. Πολύς κόσμος έρχεται εδώ στην ερημική του μοναξιά για να απολαύσει τη Θεία Λειτουργία και το μαγευτικό τοπίο.

Από τις σπύλες αυτές της εφημερίδας μας καλούμε τη 12η Εφορεία Κλασικών Αρχαιοτήτων να επισκεφτεί την ακρόπολη του "Παντοκράτορα" όσο και τα άλλα μνημεία της περιοχής μας.

ΕΔΩ ΤΣΕΡΙΤΣΙΑΝΑ

"Γέφυρα των στεναγμών" κατάντησε η "Μπέλεϋ" στα Δυό Ποτάμια προς Τσερίτσιανα.

Τα εναπομείναντα καθρόνια που αποτελούν το δάπεδό της χάσκουν στο κενό και τρίζουν, ενώ οι καρφοβελόνες όμοιες με δόντια καρχαρία είναι έτοιμες να κατασπαράξουν τα λάστιχα των αυτοκινήτων.

Τυχερός θα είναι ο εποχούμενος, αν το διάβα της το πληρώσει με μια μόνο ρόδα, γιατί θα έχει τη ρεζέρβα, τι γίνεται όμως αν του καρφωθεί και μια άλλη;

Το πρόβλημα είναι σοβαρό.

Φίλε πρόεδρε Πάντο σφίξε λίγο την κατάσταση, όχι μόνο παρακαλετό. Τούτοι εδώ στην πρωτεύουσα δεν έχουν τέτοιες ευαισθησίες. Αγρίεψε πρόεδρε, βάρα και κάνα τραπέζι, νίναστους λίγο τα ποδάρια. Δεν είναι και κάνα σοβαρά πράμα, δυό-τρία φορτώματα καθρόνια είναι όλο κι όλο.

Η "ΦΩΝΗ" είναι στο πλευρό σου.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ "ΚΑΡΣΕΛΛΑΣ"

Συνέχεια από την 3η σελίδα

μεταξύ επεξετάθη για όλα τα χωριά της Λάκκας Σουλίου με την επωνυμία "Η κιόφα".

Το καταστατικό ιδρύσεως έχει χρονολογία 1920 αριθ. αποφάσεως Πρωτοδικείου Ιωαννίνων 283. Το δε πρωτόκολλον αλληλογραφίας πρακτικά κ.λπ. φθάνει μέχρι το 1948.

Υπάρχουν όλα τα στοιχεία: κατάλογος ιδρυτών, μελών συνδρομητών, πρακτικά κ.λπ.

Λόγω του όγκου κάλεσα το φίλο μου κ. Ευάγγελο Κολιάκη να το μελετήσουμε μαζί και να δούμε τι το καλό υπάρχει.

Φυσικά είναι στη διάθεση και του κάθε μελετητή της ιστορίας της ιδιαίτερής μας πατρίδος. Επίσης υπάρχει και η σημαία του Συλλόγου (φυσικά σε κακή κατάσταση).

Δεν γνωρίζω τι θα βγει από τη μελέτη του αρχείου αυτού. Σήμερα όμως προβληματίζομαι στο εξής:

"Εγώ μια ζωή σ' αυτό το σπίτι δεν κατάρθα να ανακαλύψω αυτό το αρχείο. Και πάλι καλά και τώρα!"

Πόσες όμως άλλες "καρσέλλες" δεν κρύβουν θησαυρούς για την ιστορία του τόπου μας;

Καιρός λοιπόν, να ξεκονίσουμε τις καρσέλλες, βιβλιοθήκες, τετράδια και να τα γνωστοποιήσουμε. Καπνικό καλό θα πράκψει.

Νίκος Αλεξίου

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟ - ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

ΖΑΧΑΡΩΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΣΔΕΚΗΣ

ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 43 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΑΦΟΙ ΦΑΤΕ

ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 6 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Καλλιτέχνες του τόπου μας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ

Ο Παναγιώτης Μάρκος είναι ένα γνήσιο Λακκιωτό-πουλο. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Λιβάχοβο. Ύστερα από διάφορα επαγγέλματα καταστάλαξε στον ΟΤΕ όπου υπηρετεί ως μόνιμος οδηγός.

Πάρεργα και όχι ερασιτεχνικά ασχολείται και με το παραδοσιακό Δημοτικό τραγούδι.

Τα καλοκαίρια θα τον δείτε σε κάθε Λακκιωτικό πανηγύρι, να ξεχωρίζει στο πατάρι, σαν τη μύγα μέσ' το γάλα, κατ' αντίθεση της παρομοίωσης γιατί, ο Πάνος είναι άσπρος ενώ το υπόλοιπο συνάφι μελαμψό.

Με τη στρωτή φωνή του τραγουδάει τους καημούς και τα ντέρτια των πατριωτών του. Εξιστορεί μέσα σε λίγους στίχους ολόκληρα γεγονότα που άφησαν εντυπώσεις, χαρακτηρίζει πρόσωπα, διακωμωδεί καταστάσεις.

Οι στίχοι του είναι απλοί και κατανοητοί, τους

αποδίδει σε συρτό και Πωγωνήσιο σκοπό επενδύμενους με γνήσια παραδοσιακή μουσική.

Η φωνή του Παναγιώτη Μάρκου δεν έχει ιδιαίτερη έκταση, όπως π.χ. του Κώστα Τζίμα με τον οποίο θα ασχοληθούμε στην επόμενη έκδοση, αλλά η όλη του εμφάνιση είναι άριστη.

Συστήνουμε στο κοινό της Λάκκας να προμηθευτεί την κασέτα με τα όμορφα

τραγουδία του που την επιγράφει "ΟΧΙ ΠΙΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ". Στον ίδιο συστήνουμε να συνεχίσει την προσπάθειά του αυτή και να έχει πάντα σαν κανόνα την τήρηση της παράδοσης και όχι την παραποίηση της.

Όποιος θέλει να ακούσει τα τραγουδία του Παν. Μάρκου μπορεί να τα προμηθευτεί από τα καταστήματα δίσκων των Ιωαννίνων.

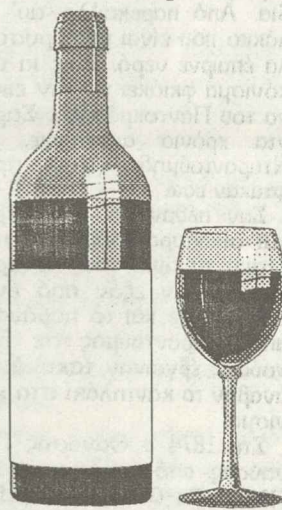
Θέματα που ενδιαφέρουν ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ ΚΡΑΣΙ ΑΛΛΑ ΠΟΣΟ;

Το πόσο κρασί μπορούμε να καταναλώσουμε αυτό εξαρτάται από διάφορους παράγοντες. Κάθε άτομο έχει τον δικό του δείκτη μια κι η αντοχή στο κρασί

διαφέρει από άτομο σε άτομο κι από τόπο σε τόπο.

Βάσει επιστημονικών ερευνών έχει αποδειχθεί ότι η κατανάλωση σε οινόπνευμα ημερησίως είναι 75 γραμμάρια για τον άντρα και 65 για την γυναίκα.

Με το δεδομένο αυτό

υπολογίζουμε ότι ένας άντρας μπορεί να πίνει 750 γραμμάρια ημερησίως και μία γυναίκα 500 γραμμάρια και για κρασί μεταξύ 10 έως 12 βαθμών.

Η ποσότητα αυτή μειώνεται όσο αυξάνεται ο βαθμός οινοπνεύματος του κρασιού, κι αυτό γιατί δεν παίζει ρόλο η ποσότητα του κρασιού που θα καταναλώσουμε αλλά η ποσότητα του οινοπνεύματος. Αν λοιπόν το κρασί που θα πούμε είναι πολύ δυνατό ο οργανισμός δεν προλαβαίνει να κάνει καύση όλης της ποσότητας του οινοπνεύματος με αποτέλεσμα την μέθη.

Το ίδιο μειωμένη πρέπει να είναι η ποσότητα κρασιού και στην περίπτωση που κατά την διάρκεια της ημέρας έχουμε καταναλώσει και άλλο οινοπνευματώδες ποτό. Έτσι ο οργανισμός προλαβαίνει να κάνει καύση του οινοπνεύματος.

Πίνετε λοιπόν κρασί αλλά με μέτρο.

Εμείς οι Λακκιώτες την ιστορία του τόπου μας θα την κρατήσουμε αναλόγως στη μνήμη μας και θα την αναμεταδώσουμε όπως την παραλάβαμε αλώβητη στους απογόνους μας όπως τη διδαστήκαμε την καταγράψαμε και την τραγουδήσαμε.

Το αν ο Δήμος Ιωαννιτών εγκλημάτισε κατά της ηρωϊκής ΚΙΑΦΑΣ αυτό θα το κρίνουν οι Γιαννιώτες.

ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΚΙΑΦΑΣ

"Κάστρο, τι στέκεσαι βουβό, βουβό και νεκρωμένο, Πούν' οι φωτιές κι οι βρονταριές που ξέραε το κορμί σου; Κι όπου χτυπούσαν άναβε και φλέγονταν ο τόπος; Γιατί δεν αναδεύεσαι, τ' έπαθες και δεν κραινείς; Θέλω τραγούδι να σου ειπώ, ή κάλλια μοιρολόγι. Δεν έχω όμως τη δύναμη, ούτε τ' ανάστημά σου Για ν' αραδιάσω και να ειπώ τα κατορθώματά σου. Με ποιούς έστησες πόλεμο, ποιά ανάγκη, ποιά φουρτούνα

Σε βρήκε και παράδωσες τ' άρματα, την τιμή σου; Μολόγα, λέγε, ιστόρησε για τα μεγάλα χρόνια, Τα χρόνια της παλληκαριάς και της αντρείοσύνης. Όπου το Σούλι πάλευε με τούρκους κι αρβανίτες, Με τον Τσαπάρη Σουλεϊμάν και τον Αλή βεζύρη, Πες μας για τις Σουλιώτισσες, τις αντρειωμένες όπου Σαλάγαγαν τη λιπουριά σαν οι βοσκοί τα γίδια. Με χουγιατά κι απάνου τους ορμούσαν με τις ρόκες. Κάστρο τι στέκεσαι βουβό, βουβό και νεκρωμένο, Ξύπνα και πες μας τίποτα, καμιά παλιά ιστορία;" Μεσ' απ' του κάστρου τη σιγή σαν από πεθαμένο -Αν κουβεντιάσουν οι νεκροί με τους τ' απάνου κόσμου. Ανάρια ανάρια ακούστηκαν ξεψυχισμένα λόγια: "Ξένος αφέντης μ' έχτισε σε χρόνια περασμένα Τριών δαμαλιών τα αίματα στοίχειωσαν το κορμί μου Και τράνεψα και ψήλωσα και θέριεψ' εδώ πάνου.

Από τις φλόγες πόβγαζα έφεγγ' ο τόπος όλος Κι απ' τη βροντή μου τρέμανε οι λαγκαδιές κι οι ράχες Κι είδαν πολλούς τα μάτια μου πολέμους αντρειωμένων Μα σαν της γριά - Τζαβέλλαινας πόλεμ' άλλον δεν είδαν Με τα λιθάρια στην ποδιά να κυνηγάει τους τούρκους. Εγέρασα και πέθανα, και σάβανο οι αράχνες, Ερχονται απ' απάνου μου κι απλώνουν τα πανιά τους". Και σώπασε, και πια φωνή δεν έβγαλ' ούτε κρίση.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η περιοχή της Λάκκας το τελευταίο μισό του αιώνα μας και χάρη στο Γυμνάσιο των Δερβιζιάνων έχει αναδείξει αρκετούς επιστήμονες κυρίως δασκάλους, καθηγητές αλλά και γιατρούς.

Όλοι αυτοί παρέχουν στο κοινωνικό σύνολο τις υπηρεσίες της επιστήμης των σ' όλη την Ελληνική επικράτεια. Λίγοι όμως είναι αυτοί που υπηρετούν στον τόπο μας.

Αφορμή για τα παραπάνω μου έδωσε η νέα ιατρός που υπηρετεί στο Κέντρο Υγείας Δερβιζιάνων. Πρόκειται για την Αναστασία Κων. ΖΗΚΟΥ από τον Πεντόλακκο.

Η γιατρός κ. Ζήκου είναι από τα λίγα νέα παιδιά του τόπου μας που τόσο με την επιστήμη της όσο και με την άριστη συμπεριφορά της έχει αποκτήσει τη συμπάθεια των συμπατριωτών μας. Παρ' ότι μεγαλωμένη στα Γιάννινα έχει μπει κατάβαθα στην ψυχή των Λακκιωτών. Γνωρίζει άριστα το χαρακτήρα των, την ψυχρόσυνη των, τις αντιδράσεις των.

Πιστεύω πως γι' αυτό θα συνέβαλε και ο εξαίρετος κ. Κώστας Ζήκος πατέρας της. Δίκαια οι πατριώτες μας λένε τη φράση "...Σε γιατρεύει με την κουβέντα της".

Η κ. Ζήκου διεκδικεί και μια πρωτιά. Μετά τους αειμνηστούς γιατρούς κ.κ. Ρώσση και Σιαμιόπουλο είναι η πρώτη πατριώτισσα που προσφέρει τις ιατρικές της γνώσεις στον τόπο μας.

Η "ΦΩΝΗ" εύχεται στη φίλη και πατριώτισσα Αναστασία Ζήκου καλή σταδιοδρομία στο θεάρεστο επάγγελμα (λειτουργήμα) που επέλεξε να ασχοληθεί.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω συμπατριώτες λάβαμε την συνδρομή τους και τους ευχαριστούμε θερμά:

- Ρώσσης Νικόλαος του Κων/νου Δερβιζιάνου 1000
- Τάσσης Εωάγγελος του Βασ. Αθήνα 2000
- Ιερέυς Μαργαρίτης Βασίλειος Καρυές 2000
- Θεμελής Νίκος Πάτρα 3000
- Πάνος Πέτρος Αγ. Ανδρέας 1000
- Κολιάκης Αριστείδης Αθήνα 2000
- Παππά Μαρία του Νικ. Πύργος 2000
- Πάτσης Γρηγόριος Γεωργάνοι 1000
- Ντακαλέτσος Βασίλειος ενταύθα 1000
- Μπίμπος Νίκος ενταύθα 2000
- Κώτσης Περικλής Αθήνα 5000
- Θεμελής Φάνης Σουδιά 3030
- Ρούκος Δημήτριος ενταύθα 2000
- Αλεξίου Νικόλαος ενταύθα 2000
- Τσέλιος Αριστοτέλης Αθήνα 5000
- Παππάς Γεώργιος Αχλαδέα 1000
- Ιερέυς Βασ. Παντιούλας Αρτοπούλα 1500
- Ευταξίας Κων/νος ενταύθα 1000
- Πλιάκος Ακύλας ενταύθα 1000
- Ράδης Ράδης Αθήνα 1000
- Γκοτσαμένη Αγγελική ενταύθα 1000
- Δημακόπουλος Παναγιώτης ενταύθα 2000
- Ρώσσης Χρήστος ενταύθα 1000
- Γκιώκας Ιωάννης Ιερέυς Αρτοπούλα 5000
- Μάρκος Γεώργιος Χαρ. Αχλαδέα 2000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ Δ. ΜΠΙΑΛΗΣ - Ι. ΒΑΚΑΡΟΣ Ο.Ε.

«Ο ΘΩΜΑΣ»

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: ΛΕΩΦ. ΓΡΑΜΜΟΥ 181 ΤΗΛ. 36496
ΕΚΘΕΣΗ: ΛΕΩΦ. ΓΡΑΜΜΟΥ 49 ΤΗΛ. 26934
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤ.: ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 12 - ΤΗΛ. 34744
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΑΗ 8 - ΤΗΛ. 21357
ΙΩΑΝΝΙΝΑ